

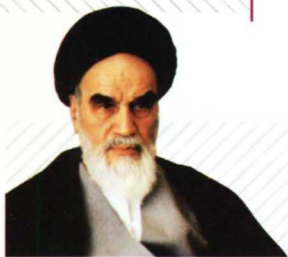

omid
امید

The 20th international theater festival for the children and youth of Hamedan | No.02 - 18 oct 2013 | شماره ی دو ■ ۲۶ مهرماه ۱۳۹۲ | بیستمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان - همدان

**تئاتر کودک و نوجوان ؛
تئاتر اندیشه است
دست یا هورا !**

ساختن تئاتری که مطابق با موازین انسانی و اسلامی باشد،
 زحمت دارد.

امام خمینی (ره)

سخن سردبیر

دست یا هورا؟! قسمت دوم

به نام آن که جان را فکرت آموخت

آنتونین آرتور می گوید: «اگر مردم عادت رفتن به تئاتر را از دست داده اند، برای آن است که ما چهارصدسال، یعنی از رنسانس به بعد، معتاد به تئاتر روایی-توصیفی مکتبی به داستان سرایی بوده ایم. بنابراین، اگر می خواهیم تماشاگر خود را از دست ندهیم، یا تماشاگر از دست رفته ی خود را دوباره به سالن اجرای نمایش بازگردانیم، یا نمی خواهیم با سرهم کردن یک سری رنگ و لعاب فریبنده و چند موسیقی دست چندی، تماشاگر را به سرایی که نه آغازش تئاتر است و نه پایانش، مضرر کنیم، باید که تجربه گرا باشیم و آوان گارد. و به قول «جیمز ژاونز»: آوان گارد بودن، در حقیقت، در صف مقدم بودن است.

و البته، همه ی این ها که گفتیم، در تئاتر کودک و نوجوان نیز، جای گفتن دارد. و صلابت، که در تئاتر کودک و نوجوان، بیش تر و قطعی تر، گفتنی هستند. چرا که کودک و نوجوان، چه به لحاظ جسمی و چه به لحاظ شرایط روحی، شتابی بیش تر در تغییر و نوبه نو شدن دارند. و اگر اندکی با خود و آثار نمایشی خود روراست باشیم و بی پرده، درمی یابیم که مدت هاست، مثنی رقص و آواز دست چندی، و باز آفرینی حیوانات کلیشه ای و ساده انگارانه را به نام تئاتر کودک و نوجوان به صحنه می بریم. که می بایست این را، در مانده گی و مانده گی از قافله ی پیشرفت نامید.

نمی دانم در جشنواره ی بیستم، بعد از گذشت بیست سال از حیات این جشنواره، در کجای این روبه رشد بودن هستیم، و چقدر از تکرارهای ملال آور در متن و طراحی و میزان سن و امثال این ها فاصله گرفته ایم، و چقدر ترسو بوده ایم و کهنه گرا، و چقدر جسارت داشته ایم و در پی تجربه، اما هر چه هست، باید بدانیم که بوی مانده گی، تماشاگر را می آزد، هر چند که این تماشاگر، کودک و نوجوان باشد، و هر چند که این کودک و نوجوان در پایان نمایش، برای ما دست بزند و هورا بکشد. مهم این است، که ما برای نمایش مان دست بزیم، نه این که هورا بکشیم! خدا کیلی، به نمایش خودمان (در متن و اجرا)، از چند، چند می دهیم!؟

با معاون سیاسی و امنیتی استاندار همدان (آقای علیرضا قاسمی فرزاد)

فعالیت های استاندارد در فصول جشنواره ی تئاتر
 کودک و نوجوان را بیان بفرمایید؟

با توجه به این که متولی این جشنواره، اداره ی کل فرهنگ و ارشاد اسلامی است، جهت هماهنگی بیش تر دستگاه ها، به پیشنهاد مدیر کل محترم اداره ی فرهنگ و ارشاد اسلامی استان، جلسه هایی در استانداری برگزار شد، و با توجه به نگاهی که استاندار محترم به مقوله ی فرهنگ و هنر دارند، ما را بر آن داشت، تا تمام توان و تلاش خود را، برای بهتر برگزار شدن جشنواره به کار بندیم. بنابراین، در محل استانداری، یک جلسه ی مقدماتی با مسئولان ذیربط تشکیل دادیم، تا بتوانیم اعتبارات مربوطه را جذب کنیم. به این ترتیب، بر آورد اولیه در آن جلسه تهیه شد، و با وجود همه ی تنگناها، چون این رویداد، یک اعتبار ملی و بین المللی است، اعتبارات لازم، در اختیار اداره ی کل فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار گرفت.

از منظر شما، هدف از برگزاری جشنواره چیست؟

اولا جشنواره اعتباری است برای کشور و استان. ثانیا نگاه ما به تئاتر، از منظر یک پدیده ی خاص، که آموزه های تربیتی و اخلاقی، و هم چنین هنرهایی که در فرهنگ ما وجود دارد را، به نسل آینده انتقال می دهد، قابل توجه است. هنر تئاتر، یک هنر اثر گذار و ژرف است. تئاتر زنده است و هم نفس مخاطب. پس تاثیر گذاری آن خیلی بیش تر بوده، و این هنر را از دیگر هنرها، متمایز کرده است. هم چنین تئاتر بهترین وسیله برای انتقال پیام، به کودکان و نوجوانان است. هدف بعدی، ایجاد فضای شور و نشاط و هیجان در سطح استان است، که ما از هر وسیله و مجرای که بتوانیم یک فضای شور و نشاط سالم و هدفمند ایجاد کنیم، قطعاً استفاده خواهیم کرد. البته ما هدف دیگری را هم در خلال جشنواره دنبال می کنیم؛ ما با عنایت به حضور گروه ها و میهمانان خارجی در جشنواره، به نوعی به دنبال گفتمان فرهنگی هستیم. فرهنگ ما تاثیر پذیر از مسائل اعتقادی، اخلاقی و روح حاکم بر آن، یعنی انقلاب اسلامی است. پس ما به دنبال معرفی مردم، کشور، آموزه ها، اعتقادات و انقلاب مان به مخاطبین بین المللی هستیم.

بازتاب جشنواره های پیشین را چگونه ارزیابی می کنید؟

بنا به اظهارات هنرمندان میهمان، که سال های گذشته به همدان آمده بودند، از نوع برخورد مردم همدان، از حمایت مسئولین، از امکانات و زیرساخت های همدان، و از توانایی های هنرمندان همدان، تحت تاثیر قرار

هنر تئاتر، هنری اثر گذار و ژرف است، که می تواند بهترین وسیله برای انتقال پیام به کودکان باشد

گرفته بودند، و این نشان می دهد که همدان، در کشور حرف برای گفتن دارد. این، نشان از وجود تاریخ و تمدن کهن در استان دارد.

درباره ی ویژه گی های این دوره ی جشنواره هم توضیحاتی ارائه بفرمایید؟

مهم ترین ویژه گی این دوره، اضافه شدن بخش خردسال به جشنواره است، که در مهد کودک ها اجرا می شود. هم چنین در نقاط شلوغ شهر هم، نمایش های خیابانی اجرا خواهد شد، که در امر به وجود آوردن فضای شاد و پر شور و نشاط، بسیار موثر است.

در فصول شعاع جشنواره هم، نظر خود را بیان بفرمایید.

تاکید و رهنمود مقام عظمای ولایت، در خصوص تحکیم و بنیان خانواده است. و تحکیم خانواده با حضور فرزند شکل می گیرد. وظیفه ی حاکمیتی ماست، که زمینه های تربیت صحیح را فراهم آوریم. برگزاری این گونه برنامه ها، می تواند به ما کمک کند، تا این آموزه ها را انتقال دهیم.

مرف آفر.

من از مردم عزیز شهر همدان می خواهم، که هم چون سال های قبل، حضور پر شوری داشته، و حامی خوبی برای هنرمندان باشند.

مزارش

ململ در جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان

«ململ» شخصیت عروسکی است، که در برنامه های تلویزیونی، چندسالی است میهمان کودکان در خانه است. و اینک، ململ و گروه اجرایی آن، در بیستمین جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، میهمان همدانی هاست، تا لحظاتی شاد و مفرح را در این شهر به یادگار گذارد.

شیطنت های ململ در هر برنامه، بهانه ای است برای آموزش به کودکان، که در قالب برنامه ی نمایشی عرضه می گردد. اسم ململ برگرفته از نام پارچه ی ظریف (ململ) است، و بره در بین حیوانات نیز، نماد مظلومیت.

«مهرانه زرگر» عروسک گردان یا ململ گردان این عروسک است، و «مانیا احمدی» ململ زبون، و یا همان صدایشه ی این عروسک است، که توانسته با صداسازی جذاب و استفاده از تکیه کلام های جالب، به مخاطبان این عروسک بیفزاید. تهیه کننده گی و کارگردانی این مجموعه، برعهده ی «محمود اسلامیان» است و «داود صحبتی» مدیر تولید و «محمد رضا حقگو» دستیار وی است. و «حسین اکبری» هم به همراه ململ اجرای برنامه را برعهده دارد.

از خصوصیات عوامل این مجموعه، سفر به اقصی نقاط کشور و اجرای برنامه در شهرهای مختلف ایران است. ململ در جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، علاوه بر اجرای قسمتی از آیین گشایش، روزانه ۷۰ دقیقه نیز، به صورت زنده از شبکه ی جام جم ۱ برنامه اجرا می کند و جشنواره را پوشش می دهد. از آرزوی موفقیت برای ململ و گروه اجرایی...

گپ و
گفت

با قائم مقام جشنواره، آقای هادی فیض منش

وضعیت تئاتر کودک و نوجوان استان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

استان همدان از سالیان دور، در حوزه ی تئاتر کشور مطرح بوده است، و از آن جایی که همدان زادگاه جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان است، به این مقوله در کارهای نمایشی هنرمندان، به صورت ویژه پرداخته می‌شود. به طوری که در سال گذشته، شاهد اجرای بیش از ۱۰ نمایش کودک و نوجوان در استان بودیم، که این امر، نشان دهنده ی رونق نمایش کودک و نوجوان در همدان است. البته اجرای نمایش های کودک در شهر همدان، تنها به زمان برگزاری جشنواره محدود نمی‌شود، و این روند در طول سال هم، ادامه دارد. همین که داوران متقاعد شده اند که بخش ویژه ای در جشنواره ی بیستم برای همدان در نظر بگیرند، گواهی بر این موضوع است.

برگزاری جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان، چه نقشی در رشد کیفی تئاتر کودک و نوجوان در شهر همدان و سایر نقاط کشور، ایفا می‌کند؟

برگزاری این جشنواره، باعث آشنایی هر چه بیشتر هنرمندان تئاتر استان همدان، با تازه های علمی و هنری سایر استان های کشور، و البته کشورهای شرکت کننده در جشنواره می‌شود. در نتیجه ی این رویارویی، شاهد ارتقاء کمی و کیفی هنر تئاتر استان - به ویژه در بخش کودک و نوجوان، که دارای پیچیده گی های علمی، روانی و فنی خاصی است - خواهیم بود.

از حضور گروه های همدانی در جشنواره هم، بگویید.

سه سال حضور جشنواره ی بین المللی در همدان، باعث ایجاد پویایی خاصی در استان شد. به طوری که ارتقاء کمی و کیفی آثار نمایشی استان - در بخش کودک و نوجوان این دوره - دبیرخانه ی جشنواره را بر آن داشت، تا علاوه بر این که سه نمایش به بخش رقابتی جشنواره راه یافت، «بخش ویژه ی همدان» هم به بخش های جشنواره اضافه کند. تا به این شکل، بتوانیم در این دوره از جشنواره، ظرفیت های قابل توجه هنر تئاتر استان را، به نمایش بگذاریم.

سافت و آماده سازی پلانونی مجتمع شهید آوینی، چگونه می‌تواند به آسان سازی اجرای نمایش های جشنواره ی بیستم، کمک کند؟

داشتن سالن های تخصصی برای برگزاری یک جشنواره ی بین المللی، در راستای ارتقاء کیفیت اجرای نمایش ها، تاثیر به سزایی دارد. از این رو، می‌توان چنین نتیجه گرفت، که افتتاح و بهره برداری از پلاتوی تئاتر شهر شهید آوینی، نقطه ی قوتی برای جشنواره و هنرمندان تئاتر استان همدان است.

برگزاری جشنواره ی تئاتر، باعث آشنایی هر چه بیشتر هنرمندان با تازه های علمی و هنری می‌شود

آیا از تعامل و همکاری دبیرخانه ی استانی جشنواره، با دبیرخانه ی تهران، راضی هستید؟

رضایت هنرمندان و مخاطبان جشنواره، از روند برگزاری آن در دوره های اخیر، بیانگر تعامل سازنده ای است که بین عوامل اجرایی جشنواره برقرار است. دبیر جشنواره، همواره در اظهار نظرهای خود، از برگزاری جشنواره در همدان، و عملکرد استان در این زمینه، اعلام رضایت کرده اند.

ارزیابی شما از استقبال خانواده های همدانی، در طول جشنواره ی بیستم، چگونه است؟

سال گذشته بیش از ۱۲۸ هزار نفر از نمایش های جشنواره ی نوزدهم دیدن کردند. که به گفته ی میهمانان جشنواره، این استقبال در تمام نقاط کشور، حتی پایتخت هم، بی نظیر بود. طبق پیش بینی ها و نظر سنجی های انجام شده، این روند در جشنواره ی تئاتر بیستم هم تکرار خواهد شد.

گزارش

در این نشست، ابتدا خانم بیگلریان پس از خوانش آیین نامه ی داوری کودک و نوجوان، درباره ی شیوه ی داوری، توضیحاتی ارائه نمودند. سپس جناب آقای بیات، مدیر اجرایی جشنواره، پس از پاس داشتن زحمات مسئولین کمیته ی داوران کودک و نوجوان، ضمن بر شماری اهمیت جشنواره و معرفی کشورها و استان های شرکت کننده در جشنواره، به حساس بودن کار داوری داوران کودک و نوجوان، و چگونه گی انجام وظایف آنها پرداخت، و ایشان را به نظم، عدالت، بردباری و اخلاق مند بودن در قضاوت، تشویق نمود. وی در ادامه، از روند تکاملی و رو به پیشرفت جشنواره در مورد افزایش تعداد بخش ها و گروه های شرکت کننده، خبر داد. در پایان این نشست، مدیر محترم اجرایی جشنواره، در فضایی دوستانه به سوالات داوران کودک و نوجوان پاسخ دادند.

نشست صمیمی مدیر اجرایی جشنواره ی بیستم با داوران کودک و نوجوان

پهلوان کچل

کارگردان: مجتبی خمسه | بفتش کودگ | تهران

نویسنده: مجتبی خمسه
کارگردان: سحر پور فرجبازیگران: مجتبی خمسه، محمد نوحیان، امیر پورصفا، پارسا پولادوند، علی پویا قاسمی
سجاد آقابابایی، ندا نوری، المیرا پارسا

مشاور کارگردان: مجتبی خمسه

دستیار کارگردان: پارسا پولادوند

مدیر صحنه: سجاد آقابابایی

موسیقی: امیر حسین انصافی، امیر محمد انصافی، رامین عبدالهی

طراح صحنه و لباس: مجتبی خمسه، سحر پورفرج

کریم: لیلا پریشان

طراح پوستر و بروشور: محمد حسین توکلی

خلاصه نمایش: حسن کچل از قصه اش خسته شده وازقصه گوی نمایش می خواهد تا کاری کند که او مثل مرد عنکبوتی، سوپرمن و ... یک ابر قهرمان شود تا همه او را دوست داشته باشند. قصه گو به وی یک دستمال قدرت می دهد و ...

بفتش مسابقه

مترجنگ

کارگردان: حمزه اقبالی | بفتش نوجوان | قم

نویسنده و کارگردان: حمزه اقبالی

مدیر تولید: محمد رضا شاه مردی

مشاور کارگردان: احمد سلیمانی

بازیگران: حمید ملکی کمالی، علیرضا نامدار، مریم هادی اطهر، حسین عالمی و سمانه سپنتا

عروسک گردان: رزانا گرامی

دستیاران کارگردان: حسن نوری، احمد شریفی فر

طراح صحنه: مهدی نیک روش

موسیقی: حامد جهانبخش

طراح لباس: مهدی نیک روش، سمانه سپنتا

منشی صحنه: شبنم قمری

خلاصه نمایش: داستان دو خانواده ی مزرعه دار است که زندگی آن ها با ورود چند کلاغ وارد مرحله جدیدی می شود.

بفتش مسابقه

زیرگنبد کبود

کارگردان: فریبا یعقوبلو | بفتش نوجوان | همدان

نویسنده و کارگردان: فریبا یعقوبلو

بازیگران: شهرزاد نظر پور، امیر بابا شهبانی

انتخاب موسیقی: فریبا یعقوبلو

میکس و تنظیم: نادر شهسواری

مدیر صحنه: سامان باب الحوائجی

آکسسوار: محسن حق شناس، مهسا فراهانی، علی باغیان

سعید ثمری

صدا: علیرضا اسدی

نور: سامان باب الحوائجی، سعید ثمری، علیرضا اسدی،

سید شهاب حسینی، احسان نعمتی

بدون شرح

کارگردان: سید مهرداد رحیم زاده | بفتش نوجوان | مشهد

نویسنده و کارگردان: سید جواد رحیم زاده

دستیار کارگردان و برنامه ریز: عماد نصرآبادی

موسیقی: یحیی موسوی

طراح صحنه: میثم نویریان

طراح لباس: مهناز آقایی

پوستر و بروشور: سینا افشار

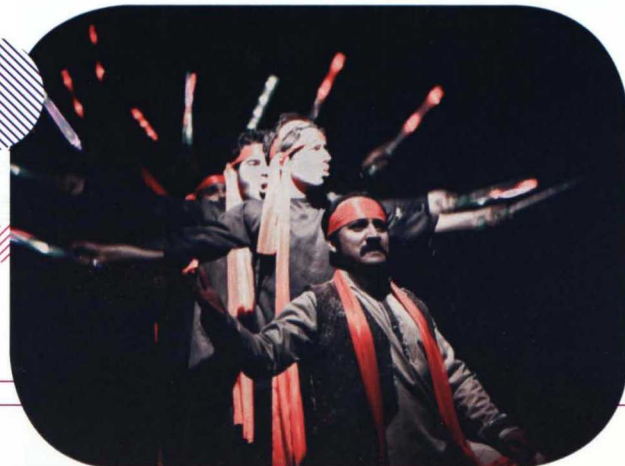
بازیگران: محمد جهانپا، سجاد انتظاری، حسن قادری، جلال کریم زاده، کورش خلیلی پور،

محمد اسلامی، محسن شهرکی، مجید گنجی، علی زینی، یاشار یزدانی، یزدان محمد کاظمی،

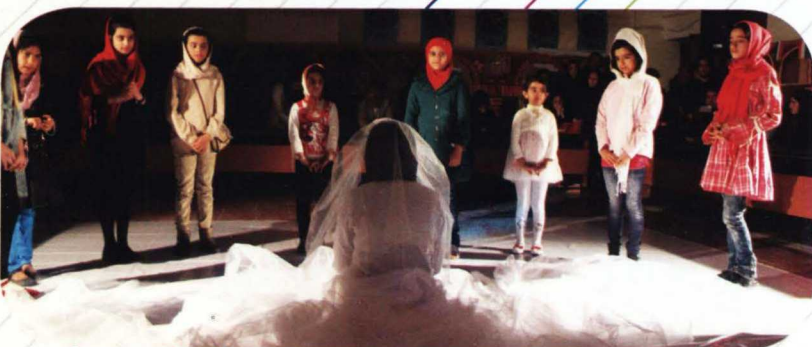
شیده یزدانی

خلاصه: نوجوانی که یک عینک سه بعدی در اختیار دارد بر حسب اتفاق وارد کارگاه تاریخ

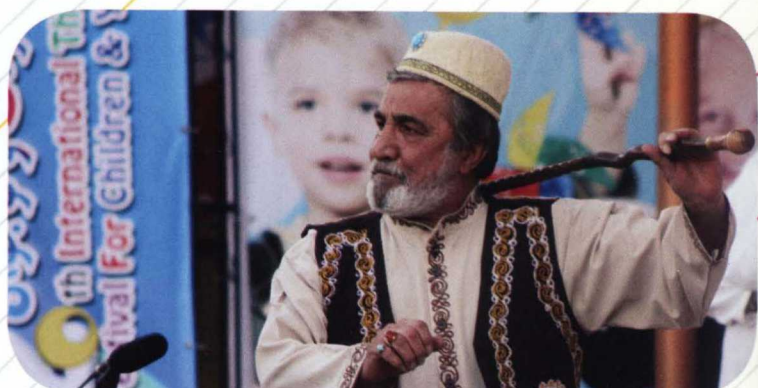
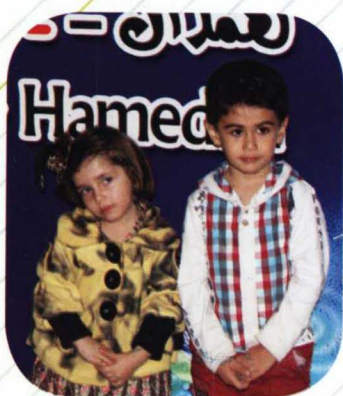
مدرسه می شود و اتفاقات عجیبی برایش رخ می دهد تا آن جا که...

بفتش مسابقه

به روایت عکس

جک و ساقه ی لویا

کارگردان: فریبا دلیری | بخش فرسسال | تهران

نویسنده و کارگردان: فریبا دلیری
بازیگران: فریبا دلیری، آرش صادقیان حقیقی، شیرین کاشفی
مشاور کارگردان: آریین ناصری مهر
دستیار کارگردان: سعید ناصری مهر
طراح لباس: شیدا صفوی
طراح پوستر و بروشور: آریین ناصری مهر
خلاصه ی نمایش: به علت نوزیدن باد، آسیاب بادی از کار افتاده است. جک مجبور به فروش گاو می شود، اما به جای پول، لویای سحرآمیز دریافت می کند، لویا سبز می شود و...

شهر عجیب

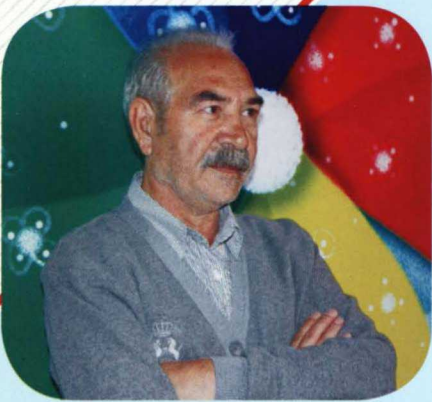
کارگردان: زهرا مریدی | بخش فرسسال | تهران

نویسنده: سجاد بهره مند
کارگردان: زهرا مریدی
دستیار کارگردان: علی صفامنش
عروسک گردان ها: زهره قاسمی، نرگس صفامنش، سجاد بهره مند
موسیقی: شهرام نجاتی
طراحی عروسک: سارا دبیری، زهرا مریدی
ساخت عروسک: سارا دبیری، زهره قاسمی، نرگس صفامنش
خلاصه ی نمایش: شخصیت اصلی نمایش، به این خاطر که علاقه ی زیادی به نوشابه دارد، در خواب به شهری می رود که همه چیزش، از نوشابه است. طی حادثی...

داوران بخش کودک

۳

احمد بیگریان

متولد ۱۳۲۹ | همدان
نویسنده، کارگردان

۱۳۵۲: فارغ التحصیلی از دانشرای راهنمایی
۱۳۴۸: آغاز فعالیت های تئاتری / گذراندن نخستین دوره های کلاس آموزش تئاتر
تالیف ۱۸ اثر نمایشی، چاپ ۴ نمایشنامه، کارگردانی ۲۵ نمایش
دارای نشان درجه ۳ هنری
شرکت در ۸ دوره ی جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، با نمایش های: زنگ انشاء، هدیه، ریل، کلبه ی موسیقی، جشن تولد، بوعلی سینا، ستاره های جیبی و شهرزاد قصه گو

۲

صدیقه حسن زاده

متولد ۱۳۵۷ | تهران
بازیگر، نویسنده، کارگردان

تحصیلات: کارشناسی سینما
مدیر مرکز ملی استیژ ایران
سردبیر سابق فصلنامه ی تخصصی تک (تئاتر کودک)
مدیر مسئول فصل نامه ی تجیر
مدیر تولید بیش از ۲۵ تئاتر کودک و نوجوان

۱

رضا فیاضی

متولد ۱۳۳۲ | اهواز
بازیگر، نویسنده، کارگردان

تحصیلات: فارغ التحصیل کارشناسی نمایش از دانشکده ی هنرهای زیبای دانشگاه تهران
نویسنده و کارگردانی نمایش های: خورشید زیتون دریا، عصای کارگشا، ت مثل تئاتر، لباسی برای پادشاه، یاجوج و ماجوج و...
بازی در نمایش های: در منطقه ی جنگی، سیزیف و مرگ، پزشک دهکده، جشن سالگرد، هفت خوان رستم، دزد آب و...

نقد نمایش

دریچه‌ای به نمایش «پری و پورنگ»

در جا، قدم رو...

همان گونه که تولیدکننده گان هر کالای فرهنگی، از مدیوم ویژه‌ای برای انتقال آموزه‌های مدنظر خود به جامعه‌ی مخاطب استفاده می‌کنند، تولیدکننده گان تئاتر کودک هم، می‌بایست نگرشی این گونه داشته باشند. تا به طور طبیعی، مصرف کننده گان این کالا (کودکان) هم، در هنگام تماشای یک نمایش، بنا به ذائقه‌ی خود، از تماشای اثری که نیازهایشان (از منظر جنبه‌های سرگرم کننده گی) را مدنظر قرار داده است، استقبال کنند. و اگر این گونه نباشد، از آن جایی که این نوع واکنش در کودکان - برخلاف مخاطبان بزرگسال - سریع و آنی است، آن قدر صبور نیستند که منتظر بنشینند و ببینند که نمایش در ادامه، جذاب می‌شود یا نه. آن‌ها به طور غریزی، برای ارتباط برقرار کردن با دنیای نمایش، به دنبال پیدا کردن روابطی هستند، که برای‌شان قابل لمس و درک باشد.

این چندسطر، مقدمه‌ای بود برای اشاره به مهم ترین رکن در نمایش کودک، یعنی متن نمایشی. متنی که از نقطه نظر روان شناختی، ترکیبی و متناسب بودن با گروه سنی مورد هدفش، باید به درستی پی ریزی و پرداخت شود. نمایش نامه، نقطه ضعف اصلی نمایش «پری و پورنگ» است. البته واقعیت امر این است که در نگاه اول، نویسنده‌ی اثر با انتخاب فضایی فانتزی و پی ریزی داستانی فراواقعی، گام نخست را در انتخاب سوژه‌ی متناسب با گروه سنی مورد هدفش، درست برداشته و در این گام، شاخصه‌های اصلی تئاتر کودک را مدنظر قرار داده است. اما تم و موضوع در نظر گرفته شده برای نمایش نامه، چندان مناسب این گروه سنی نیست. شکل اجرا هم، حقیقت این ادعا را نمایان می‌کند؛ آن جاکه کارگردان نمایش، با اشراف به این موضوع، سعی کرده که در اجرا، با محوریت قراردادن بازی بازیگران، و تلاش برای جذب تماشاگر از طریق ایجاد جذابیت‌های دیداری و شنیداری، گلیم نمایش خود را از آب بیرون بکشد.

نمایش نامه نویسی متخصص تئاتر کودک، خوب می‌داند که باید فاصله‌ی زمانی بین نقطه‌ی اوج و پایان نمایش نامه‌اش، کوتاه باشد. چراکه تماشای کودک، ناشکیباست و حوصله‌ی ایجاد ارتباط روحی و حسی برای حل «گره» و خاتمه‌ی نمایش نامه را، به صورت طولانی ندارد. چیزی که در نمایش نامه‌ی «پری و پورنگ» به درستی اتفاق نیفتاده، و نمایش بعد از نقطه‌ی عطف (پرواز پری و دیدن دنیای بیرون از قاب پنجره) بی خود و بی جهت کش پیدا می‌کند و مسائل اضافه‌ای مطرح می‌شود.

نمایش «پری و پورنگ» را نمی‌توان به گروه سنی خاصی نسبت داد؛ حداقل - و به جرات - نمی‌توان پذیرفت که این نمایش، برای گروه سنی کودک نوشته شده است. مفاهیمی هم چون طلا، پول و ثروت، علاقه‌ی پروانه‌ای برای رسیدن به شمع (و طبعاً، سوختن)، عشق سال‌های جوانی و نوجوانی آدم‌ها و زنده شدن خاطرات‌شان با یک اسم (پری) و امثال این‌ها، شاید که بر ناخودآگاه کودکان تاثیر گذار باشد، اما به طور قطع، واگویی چنین مقولاتی، در ذهن و دیدگاه تماشاگر کودک، تاثیر مستقیم، مطلوب و آگاهی بخشی نداشته، و نمی‌تواند مبنای کار در یک نمایش کودک قرار بگیرد. به همین دلیل هم هست، که فضای فانتزیک داستان «پری و پورنگ»، و به تبع آن، خلق چندباره‌ی صحنه‌های یادشده، تاثیر چندانی در جلب احساسات تماشاگر کودک ندارد، و نمی‌شود که توقع داشته باشیم که او تا پایان، نمایش را همراهی کند.

زبان و کلام، دو عنصر اصلی و اساسی در نمایش‌های کودک محسوب می‌شوند، که بار اصلی «انتقال مفاهیم» را به دوش می‌کشند. از همین رو، کارکردی تاثیر گذار را در روند اجرا و ارتباط تماشاگر با اثر دارند. از سوی دیگر، برای تماشاگر کودک، گفت‌وگو و هم کلامی یک موجود غیرانسانی (این جا؛ پروانه، یا همان پری) با انسان‌ها، جذاب و قابل توجه است، و می‌تواند یکی از ابزارهای مناسب برای خلق اثری قابل تامل باشد. این دو مقوله، متأسفانه از سوی نویسنده و کارگردان نمایش «پری و پورنگ» مورد توجه و تاکید قرار نگرفته، و حتی در روند طبیعی بهبود ارتباط و تاثیر گذاری بیشتر - با استفاده از زبان شعر و بیان ریتمیک (پلی‌بک‌ها، ترانه خوانی‌های شخصیت‌ها و...) - موفق عمل نکرده است. و این در حالی است که شعر، بی تردید در نمایش‌های کودک، می‌تواند زمینه‌ی انتقال مفاهیم، با رویکردی زیبایی شناسانه و کارگشا باشد. البته این اشکال، بیش تر متوجه نویسنده‌ی اثر است. چراکه برخلاف کارگردان، تلاش چندانی برای خلق اثری درخور نکرده، و هم چنان بر اساس همان اسلوب کلیشه‌ای نمایش‌های گیشه‌ای کودک، قلم زده، و خود به عنوان خالق اثر، آسیب اصلی را به پیکره‌ی نمایش نامه وارد کرده است.

در حیطه‌ی اجرایی، کارگردان اثر تلاش زیادی کرده تا با تحرک صحنه‌ای بالا - که بسیار مورد پسند تماشاگر کودک قرار می‌گیرد - مخاطب‌اش را مجذوب و شیفته‌ی خود کند. او در این راستا، سعی کرده که با خلق فضایی فانتزیز در صحنه (هر چند با دکور المانی و فضایی سفید)، برای تداوم و حفظ این فضا، کودک را به صورت غیرمستقیم، دعوت به همراهی با اثر کند، اما در برقرار کردن ارتباطی دوسویه میان تماشاگر و صحنه‌ی اجرا، موفق به اثر گذاری ویژه‌ی نشده است.

طراحی صحنه، از نکات بسیار حساس و مورد توجه در نمایش کودک است. چراکه بخش قابل توجهی از ارتباط دیداری مخاطب کودک با نمایش، از طریق دکور نمایش صورت می‌گیرد. در طراحی صحنه‌ی نمایش «پری و پورنگ»، با وجود خلق فضایی سفید و عاری از هر گونه تیره گی و ناپاکی (هم چون دنیای پاک کودکی)، که بی شک اثر روانی بسیار بالایی دارد و ذهن مخاطب را به آرامش سوق می‌دهد، و با وجود خلق فضایی دل نشین و چشم نواز، چندان ارتباطی با دنیای واقعی و ذهنی کودک برقرار نمی‌شود، و خبری از طراحی‌های جذاب و طیف رنگ‌های گرم مورد علاقه‌ی این گروه سنی نیست. در بخش طراحی لباس هم، تنها لباس پری است، که چه از نظر دیداری و چه به لحاظ کاربردی در صحنه، با تکیه بر اصول زیبایی شناختی و هم چنین رعایت ضرورت‌های طراحی لباس در نمایش‌های کودک، طراحی و کار شده است.

بازی‌ها در نمایش «پری و پورنگ»، نسبتاً خوب هستند، و کارگردان اثر در بازی گیری از گروه بازیگران و کمک به ارتباط‌های درست نمایشی میان آن‌ها - هم چون طراحی حرکت‌ها و خلق تابلوهای زیبا - موفق عمل کرده است. به طور کلی، «پری و پورنگ» تجربه‌ی خوبی در کارنامه‌ی هنری فرزاد لباسی محسوب نمی‌شود، و به نظر می‌رسد که در این کار، با وجود تلاش‌های ملموس فراوان، در جا زده است.

در آخر ذکر این نکته ضروری است، که اگر بپذیریم که کودک در مقاطع سنی مختلف، به موضوع‌ها و ترکیب‌های دراماتیک خاصی گرایش نشان می‌دهد، و اگر قبول کنیم که نمایش «پری و پورنگ» - همان گونه که ادعا کرده و در جدول جشنواره هم گنجانده شده است - برای گروه سنی کودک ساخته شده، باید این سوال را بپرسیم که: آن موضوع و ترکیب دراماتیکی جذاب در این نمایش، که وظیفه‌ی جلب توجه مخاطب‌اش را دارد و قرار است از همان لحظه‌ی اول، او را درگیر کند و از تماشای اثر منصرف‌اش نکند، چیست؟

نقد نمایش

دریچه‌ای به نمایش پادشاه خوابش می‌آید

تئاتر امروز ایران، همواره از جای خالی نمایش کارگاهی رنج می‌برد. مهم ترین عامل را شاید بتوان نبود فرهنگ برقراری دیالوگ، و ظرفیت پایین عده‌ای در اصلاح دانستن فکر و اندیشه‌ی دیگری بر اندیشه‌شان دانست، که از خود شیفته گی برخی از تئاتری‌های ما سرچشمه می‌گیرد؛ گو این که هم اندیشی چند ذهن خلاق، می‌تواند اثری بیافریند که فرد (هنرمند) را به تنهایی یارای دست یابی بدان نیست، یا اگر هست، به دشواری محقق می‌گردد.

باری، تلاش چند هنرجو به سرپرستی محمدمهدی کلهری، به خلق نمایش نامه‌ای انجامیده به نام «پادشاه خوابش می‌آید»، که در عین جسارت و بهره داشتن از نکات خلاقه و مثبت، دارای نقاط ضعفی است، که اجمالاً به ذکر پاره‌ای از آن‌ها می‌پردازیم.

نمایش «پادشاه خوابش می‌آید»، همان گونه که از نامش پیداست، داستان پادشاهی به نام «تپلف شاه» است، که به منظور تامین خوابی طولانی و راحت برای خود و خانواده‌اش، سال‌هاست با استثمار اهالی شهر، آن‌ها را به رکاب‌نی بر دستگاه خواب‌ساز وا داشته، و اکنون آخرین فرد باقی مانده از مردم شهر نیز، نیمه جان بر روی دستگاه از حال رفته، در صدد است برای مشکل پیش آمده، چاره‌ای بیاندیشد. از طرفی، مردم شهر که از تصمیم‌های خودخواهانه‌ی شاه به تنگ آمده، و جلای وطن نموده و به شهر مجاور پناهانده شده‌اند، با همکاری «ناز خواب» (دختر شاه) به شهر خود بازگشته، و شاه را از تخت پایین می‌کشند و «معلم باشی» سابق شهر را، به جای او بر تخت می‌نشانند.

در این نمایش، با دو لایه‌ی روایی بر روییم؛ لایه‌ی اول همان است که در طول نمایش شاهد آنیم، و لایه‌ی دوم روایت اما، سرگذشت مردم شهر است، و آن چه به واسطه‌ی خودکامه گی‌های «تپلف شاه» بر سرشان آمده. که این دو لایه، در پایان نمایش، در همکاری پنهانی «ناز خواب» با «معلم باشی»، به هم می‌پیوندند. نکته‌ای که باید یادآور شد، این است که لایه‌ی دوم روایت، به رغم اهمیت‌اش در سرنوشت آدم‌های نمایش، چه به لحاظ انگیزه‌های کاراکتر «ناز خواب» و چه از نظر اختصاص زمان کافی در نمایش، هم پای لایه‌ی نخست، رشد نمی‌کند. به بیان دیگر، ظهور و تداوم نشانه‌هایی دال بر خیانت «ناز خواب» به پدر، و همکاری با مردم در مقاطعی از نمایش لازم بود، تا هم به رشد درام کمک بیش تری می‌کند، و هم این که در پایان، وقتی «ناز خواب» از شکستن گیاه سبزی در گلدان‌اش خبر می‌داد، باورپذیرتر و منطقی تر به نظر می‌رسید. در دل لایه‌ی اول روایت هم، با وجود داشتن عناصر لازم، جای خالی درامی مستحکم، تا حدودی احساس می‌شود. درام بر روی کاراکترها، روابط و انگیزه‌های فردی‌شان است، که شکل گرفته و رشد می‌کند. اما دغدغه‌های هم‌سان شاه، ملکه و فرزندان‌شان، مانع از شکل گیری کشمکش دراماتیک می‌گردد. حتی در دو سه مقطع از نمایش، که به نظر می‌رسد بحران به وجود آمده، در کار روشن کردن به اصطلاح «موتور درام» است، بازگشت به دغدغه‌ی خواب، راه را بر آن بسته و بویایی نمایش را معلق می‌سازد. به عنوان مثال؛ در صحنه‌ی گرفتن تاج شاهی توسط «چرتک» و ابراز تاسف شاه از دست و پا چلفتی بودن خود، هر چند استحاله بدون مقدمه است، اما پتانسیل تبدیل شدن به موقعیتی دراماتیک را در خود نهفته دارد.

هر چند بهره برداری نمایشی از آن صورت نمی‌گیرد. اما از این‌ها که بگذریم، «پادشاه خوابش می‌آید»، حکایت از جسارت و خوش فکری کارگردان‌اش دارد. در کمتر کاری، دکوری چنین متفاوت می‌بینیم، که به رغم آشنایی زدایی‌اش، به طور کامل در خدمت بازی و میزان سن باشد. رویداد هر صحنه با طراحی درست کارگردان، به درستی مشخص و به تماشاگر منتقل می‌شود. بازی‌های نسبتاً خوب و یکدست، به ویژه بازی بهداد بلخ‌فر، که جدای از مواقعی که احساس می‌شود بیش از حد نیاز قصد دارد بدن و بیان‌اش را به رخ بکشد، قابل قبول و جذاب است. وجود اختلاف سطح در طراحی صحنه، به ایجاد ترکیب بندی‌های زیبایی انجامیده، که نیازهای ما را به لحاظ بصری به قدر لازم برآورده می‌سازد. و می‌توان گفت که ما در این نمایش، کم تر ترکیب بندی خطی یا بدون عمقی را می‌بینیم، که این، نشان از شناخت کارگردان نسبت به صحنه و میزان سن دارد.

باری، گفتیم که نویسنده گان «پادشاه خوابش می‌آید»، عده‌ای هنر جویند. پس دست این دوستان قلم به دست را به گرمی می‌فشاریم، و به گروه اجرایی دست‌مریزاد می‌گوییم.

محمود حکمتی‌اطهر

پیش‌کسوت تئاتر استان

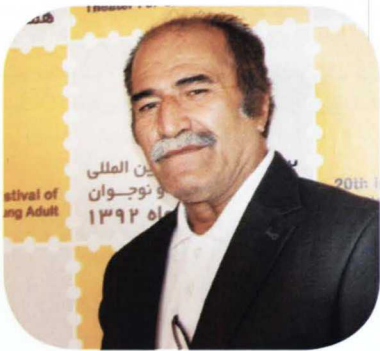

شور و شوق جوانی‌مان بود؛ سالی سپری می‌کردیم به‌عشق رسیدن به روزهای امید و اضطراب جشنواره، گرمای ظهر و سوز سرمای عصر، برای‌مان شیرین بود و دل‌نشین. همواره، جشنواره‌ها برای گروه‌های شرکت‌کننده، حال و هوایی خوش داشته، و حتی دل‌پهره‌ی آراء

داوران در اختتامیه‌شان هم، جذاب است. جذابیتی که در زمان قرائت آراء به اوج خود می‌رسد؛ و بعد از آن، تنها، شادی عده‌ای می‌ماند و اشک‌های گروهی دیگر. هر جشنواره‌ای، نگاه و اهداف خاص خود را دارد، اما ارتقاء کیفی نمایش‌ها، کسب تجربه و افزایش اطلاعات علمی هنرمندان حاضر در جشنواره، هدف مشترک تمامی آن‌هاست. که البته گاهی به‌دلایلی غیرمعمول، متأسفانه، این هدف اصلی و مهم، کمرنگ می‌شود. جشنواره‌ی تئاتر کودک و نوجوان، در فضای همدان تاثیر بسیاری داشته، که یکی از آن‌ها، افزایش تجربه‌ی هنرمندان این شهر است. این رویداد بزرگ هنری، باعث وسیع‌تر شدن گستره‌ی دید آن‌ها، بالا رفتن بار فنی و هنری آثارشان، و افزایش کمی نمایش‌هایی‌ست که در طول سال روی صحنه می‌رود. حال با این امید به‌سوی جشنواره‌ی بیستم می‌رویم، که نگاه مسئولین به نمایش فنی‌تر شود، و در بخش اقتصادی - مشکل عمده‌ی تئاتر شهرستان‌ها - هم، توجه بیش‌تری به این شاخه‌ی هنری داشته باشند. به امید آن زمان.

ایرج رنجبر

پیش‌کسوت تئاتر همدان

و به فکر فرو برود؟ که به خود و خانواده‌اش ببیند؟ ببیند که برای بهبود مثلاً؛ کشاورزی، چه ترفندی را باید به‌کار بست، تا محصول بهتری به‌دست بیاید؟ ببیند که چگونه با یک طرح مهندسی نو، می‌توان در نمای شهری، دگرگونی ایجاد کرد؟ ببیند که برای جلوگیری از تصادف‌های جاده‌ای، چه طرح‌هایی باید ایجاد شود؟ و این‌که صرفاً وقتاش را با خنده، شادی، سرور و هلهله به‌هدر ندهد، که البته این هم، خود لازمه‌ی دوران آن‌هاست. اما در کنار این‌ها چه؟ چه چیزی به آن‌ها داده‌ایم. حرف آخر: مواظب باشیم وقتی با گروه سنی کودک و نوجوان روبه‌رو می‌شویم، آن‌ها را آسان نگیریم؛ سعی نکنیم آن‌ها را فریب بدهیم، که این کار، فریب خودمان است. اگر دنیای کودکان را نشناسیم و روان‌شناسی کودک ندانیم، چیزی به آن‌ها نداده‌ایم که هیچ، بلکه جایگاه یک دل‌سوز جامعه - که فن آموختن را بلد است - تنگ، و موقعیت آموزش را بدون هدف، اشغال نموده‌ایم. به امید روزهای بهتر.

و اما جشنواره‌ی تئاتر کودک و نوجوان یک سوال؛ آیا آن‌ها که خود را یک‌قدم جلوتر از مردم عامی و عادی می‌دانند و دستی بر قلم دارند، دنیای کودک و نوجوان را به‌خوبی می‌شناسند؟ زبان آن‌ها را بلدند؟ در قلم‌زدن‌هایشان، کاری کرده‌اند که کودک و نوجوان ما، با قهرمان قصه‌هاشان هم‌ذات‌پنداری کند

ملیحه جاویدعهد

پیش‌کسوت تئاتر

از اتفاق فرخنده‌ای که در شهرمان رخ داده، بسیار خرسندم. از این‌که یک‌بار دیگر شور و شوق و شادی و هلهله‌ی بچه‌های شهرم را می‌بینم، بسیار خوشحال‌ام. امید آن دارم که با درایت و دوراندیشی مسئولان دل‌سوز شهر، و کارشناسان محترم اداره‌ی فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرمان، بتوانیم جشنواره‌ی بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان را، در موطن خودشان نگه داریم و همیشه، خودمان میزبان این مهمانان خوش‌قدم باشیم.

امسال تصمیم اندیش‌مندان‌های برای جشنواره گرفته‌شده، و آن، تفکیک بخش خردسال از کودک و نوجوان است. که این، نوید نظم و انسجام بیش‌تری را می‌دهد. تصمیم خوب دیگر، در نظر گرفتن سهمیه‌های اجرایی برای گروه‌های تئاتری شهرمان است، که امیدوارم با انتخاب‌های شایسته و کارشناسانه، شاهد اجراهای موفق و پرقدرد همکاران هنرمندم، و سربلندی هرچه‌بیش‌تر پایتخت تاریخ و تمدن، همدان همیشه سرفراز باشیم.

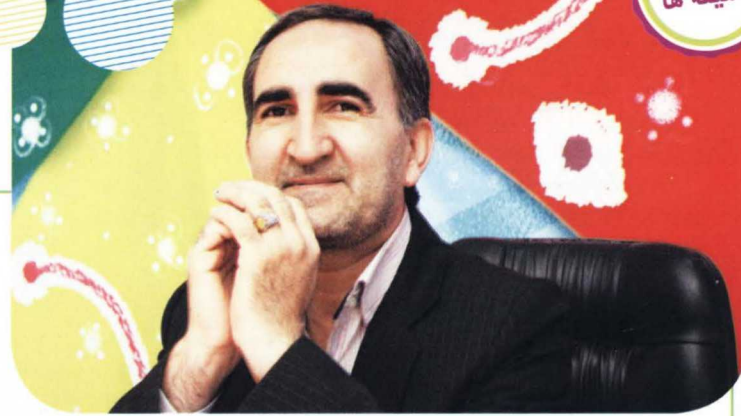
پرستو آبکار

فعال تئاتر استان همدان

ناکافی و ناکارآمد هستند. این مشکل، گاه تا جایی پیش می‌رود، که شعور و درک نوجوانان از نمایش، دست‌کم گرفته می‌شود.

باتوجه به نام جشنواره‌ی کودک و نوجوان، نمایش‌نامه‌های مربوط به بخش نوجوانان، عموماً بسیار ساده و گاه سطحی بوده، برای گروه سنی نوجوان،

معرفی کمیته‌ها

کمیته‌ی افتتاحیه و اختتامیه

مسئول کمیته: محمد گل محمدی

فعالیت‌ها:

هماهنگی با اداره‌های مختلف، جهت هماهنگی مراسم افتتاحیه و اختتامیه، از جمله: اداره‌ی برق، نیروی انتظامی، شهرداری، شورای تامین و...
هماهنگی با گروه‌های مختلف هنری، برای اجرای مراسم افتتاحیه و اختتامیه
هماهنگی با کارگردان‌ها، و درخواست طرح و نظر و پیشنهاد، جهت مراسم افتتاحیه و اختتامیه
بررسی طرح‌ها و برنامه‌های رسیده، و انتخاب بهترین برنامه
تقاضای عقد قرارداد با عوامل، جهت برگزاری قسمت‌های مختلف مراسم افتتاحیه و اختتامیه

همکاران:

سیدمحمدتقی هزاوه‌ای؛ مسئول پی‌گیری
عطاءالله یوسفی؛ مدیر هنری مراسم

کمیته‌ی اعتبارات

مسئول کمیته: جواد گوگردی

فعالیت‌ها:

هماهنگی لازم با مدیر اجرایی و قائم‌مقام جشنواره، جهت پی‌گیری اعتبارات
هماهنگی و همکاری لازم با کمیته‌ی پشتیبانی، جهت هزینه‌های جشنواره، و تنظیم اسناد و تفاهم‌نامه‌ها و قراردادها
پی‌گیری لازم جهت وصول مبالغ جشنواره، از معاونت برنامه‌ریزی
پی‌گیری لازم جهت واریز مبالغ، از حساب اداره‌ی کل به حساب انجمن هنرهای نمایش تهیه‌ی گزارش‌های مالی جشنواره، که مورد نیاز دستگاه‌های اجرایی است
هماهنگی و پی‌گیری مبالغ از خزانه‌ی معین استان، جهت واریز به حساب اداره‌ی کل
مبادله‌ی موافقت‌نامه‌های مرتبط با جشنواره، و معاونت برنامه‌ریزی
شرکت در جلسه‌ی مناقصه‌ها و استعلام‌ها

همکار:

آقای ابوتراب مبصرعظیمی

The message of Mr.Moradkhani, the Art Assistant of Culture and Islamic Guidance Ministry to the 20th International Theatre Festival for the Children and Youth

Theater is one of the most ancient types of arts in the world which is very comprehensible and can transfer humanistic concepts to its addressee in the best way. As compared to the adults, the children and youth interact with the performances better so the artists of children and youth theatre can go along with their imaginary world and interact with them as much as possible and when this connection is occurred the artist can transfer desired messages to the addressee so performances can have a long lasting effect on the children and youth. Many researches were done in the field of child psychology and theatre and the obtained results show that performance has a positive effect on children because it can improve the self-fertilization and confidence of children the researches indicate that the children who interact with the performances were more self-confident than the other children. The children and youth theatre is a miraculous art that can penetrate to heart and soul of its addressees.

By means of performance we can make an intimate relation with the children and youth, understand their world, eliminate their needs, train and educate them and enrich their creativity. The future belongs to our children so it is up to us to support them more and more and this festival is a suitable opportunity for us to do our best in this respect and remove the obstacles to attain our high desired ideals. At last I express my best gratitude to the hospitable people of Hamadan. These responsible and lovely people are the best hosts for this festival during the recent years and I offer my best regards to the executive authorities and committees who made a lot of efforts to hold the festival in the best level.

International Stage and Street Performances, Workshops and Meetings of the 20th International Theater Festival for the Children and Youth

As compared to the previous years the number of the international artists and theater groups that attend in the present festival is more than before and many directors, writers, actors, designers... from different countries take part in this festival. This tangible presence is of special importance and is a good evidence that certifies the important role of this festival in the world.

Stage Performances

- 1- AMONA | Spain
Writer and Director: Jose Saenz & Izaskun Fernandez Rubio
- 2-ETC | Portugal
Writer and Director: Manuel Valbum
- 3-KISH KUSH | Italy
Writer and Director: Alessandro Nosotti & Daniel Gol
- 4-THE UGLY DUCKLING | Poland
Writer and Director: Emilia Betlejewska
- 5-THE SKY AND THE SEA | Germany
Writer and Director: Sybrander Werf Vann
- 6- MAH PISHOONI | Iran & Italy
Writer and Director: Arash Abbasi

Street Performances

- 1-DOM ROBERTO | Portugal
Writer and Director: Jose Manuel Valdom
- 2-BICYCLE | Netherland
Writer and Director: Fraciscus Hakkemars
- 3- MAH PISHOONI | Iran & Malaysia
Writer and Director: Hamed Zahmatkesh

Workshops & Meetings

- 1-Introducing the Structure of Theatre Production in Germany
Detlef Kohler | Germany
- 2-Introducing the Children and Youth Theatre in Romania
Calin & Narcisa Mocanu | Romania
- 3-Children Theatre
Gordon Vajen | Germany
- 4-Introducing the International Theatre Groups
- 5- Introducing the Children and Youth Theatre in Italy
Daniel Gol

Concessionaire: The 20th International Theatre Festival for the Children and Youth
 مدیر مسئول: خسرو بیات
 سردبیر: حسین صفی
 مدیر: HoseynSafi, Shahram Bozorgi, Foad Ebrahimian
 گزارشگر: محسن حق شناس، مرتضی موسوی پاكتهاد
 گرافیکسیت: محمد صادق قهری صارمی
 بخش بین الملل: شبنم حقیریان
 International Translator and Interpreter: Shabnam Haghirian
 عکس: مهدی کلهری، محسن عیساوی، محمد معین باب الحولتی
 Photographer: Mohamad Mahdi Kalhori, Mohsen Isaie, Moin Babolhavaei
 هماهنگی: سید سجاد شاطریان، حجت الله محمدی
 Coordinator: Seyed Sajad Shaterian, Hojatollah Mohamadi
 تایپ: مریم جعفری فیض
 Typist: Maryam Jafarie Feyz
 چاپ: مدام
 Print: Madaen
 ناظر چاپ: محمد گلمحمدی
 Print Observer: Mohamad Golmohamadi

No.02 - 18 Oct 2013
 شماره ۰۲ - ۱۸ مهر ماه ۱۳۹۲

The Opening Ceremony of the 20th International Theatre Festival for the Children and Youth

The 20th international theatre festival for the children and youth started its work in 16 October 2013 in Hamadan. This ceremony was held in 10 different places of city at the presence of many children and adults. One of the aim of this festival was to interact with the people more than the previous years so the opening ceremony of the 20th festival was held in 10 parks and many interested people attended in this ceremony and the people could directly contact with the actors and the various pre planned programs. Opening ceremony made happy many children and adults and with many attractive and effective programs and performances created memorable moments for many people and many books were gifted to children in this lovely day. In this ceremony 10 street performances and carnival were presented. At first the ceremony started with playing live music, then the performances of Colorful Cubes by (B.Naser Shariati), Mimic by (H. R. Kazemi), A Memorable Trip by (M. Habibi), Naghaldi by (R. Faghihi), Enemies in City by (F. Ebrahimi), Unpunctual Kid by (S.Baghbani), Oruj will enter the festival by (F. Lebasi) and Playmate by (F. Jalili Moez) were presented in Beheshti, Madani, Dizaj, Alvand, Khezr, Farhangian Alleys and Koodak Park. Besides that Mostafa Beygi and Hamidreza Rezai Majd two the famous actors of Hamadan theatre in Janat and Eram Boulevard

made a carnival and in this way they could double pleasure and happiness of the opening ceremony. One of the most strong points of this ceremony was the various pleasant and happy programs and performances which were presented in Mardom Park and the open area of Avini Cultural Complex. The presence of many families was very tangible. At first Hamadan Mayor, Mr. Yousefiyan bid welcome to the audience, then Mr. Bayat the Executive Manager of the Festival and the Director General of Culture and Islamic Guidance of Hamadan province stated some issues about the background of the international theatre festival to the people and added some details about the performances which will be held in the 20th festival. Some of the most famous actors and puppets in the field of the children and youth theatre presented their programs and created funny and happy moments for all of the audience. "Mostafa Beygi" played the role of Mobarak, "Uncle Hamid", "Aunt Roya and Dwarves", "Uncle Safa and Gilgilies" and "Mamal" puppet are amongst those lovely actors and puppets that are very famous to the children of Hamadan. These programs were very interesting for the audience especially for the children and youth. This interesting, happy and exciting ceremony can be regarded as a starting point to the 20th international theater festival for the children and youth.

18 Oct 2013 Friday

Bu-All Sina Cultural Complex (Main Hall)	Bu-All Sina Cultural Complex (Auditorium)	Fajr Hall	Avini Cultural Complex (Main Hall)	Avini Cultural Complex (Auditorium)	Mahdieh Kanoon	Kanoon Cinema (Main Hall)	Kanoon Cinema (Conference Hall)	Bu-All Sina Cultural Complex (Open Area)	Fajr Hall (Open Area)	Avini Cultural Complex (Open Area)	Children Performances			
10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	9-12 14-17 22-23	9-12 14-17	11 17 19/30	11 17 19/30	11 17 19/30	9 11 9 11 9 11			
Pahlevan Kachal W:M.Khamse D:S.Poorfaraj Tehran ● 65 min	Under the Vault of Heaven W,D:F.Yaghublu Hamedan ● 40 min	Mahpishooni W,D:A.Abbasi Iran & Italy ▲ 50 min	Matarjang W,D:H.Eghbali Qom ■ 50 min	ETC W,D:J. Manuel Valbum Portugal ▲ 45 min	Without Explanation W,D:J.Rahimzade Mashhad ■ 45 min	Introducing the Structure of Theatre Production in Germany Theater Producer in Ger-many Dedert Kohler The Children And Youth Theatre Directing Workshop Chris Gledhill	Introducing the children and youth theatre in Romania Catin Alina Maria Micanu Catin Alina Maria Micanu	Introducing the Children And Youth Theatre Catin & Nerada Micanu Catin Alina Maria Micanu ● 25 min	Dert Look Backward A.H.Shahle Vazirani ● 25 min	Payman F. Jalilmoze Hamadan ● 20 min	Here's My Home R.Chahderi Tehran ● 35 min	Dert Look Backward A.H.Shahle Vazirani ● 25 min	Here's My Home R.Chahderi Tehran ● 35 min	● 25 min